

29 aprilie

Nu mi vine sa cred că am ajuns sa recurg la asemenea metoda. Cine mai are un jurnal in ziua de azi?

Însă, nu mai suport. Vreau sa vorbesc cu cineva, dar nimeni nu mă în elege, nu mă ascultă, nu mă ia în serios. Încerc să vorbesc, dar mi se spune doar " i-e rău de la atâta bine" i de la un timp ma întreb...Oare mai are sens sa trăiesc?

2 mai

Astăzi a fost o zi grea la coală. Testul la matematică m-a epuizat complet. Mama a fost supărată că nu am luat 10 i, ca de fiecare dată, îmi spune că sunt inutilă. Iar tata, ca de obicei, nici nu s-a obosit să mă întrebe cum a fost. De ce trebuie să fie totul a de dificil? În seara asta, după ce am încercat să îmi termin temele i nu reu eam să mă concentrez deloc, am cedat. Am luat din nou pastila aia. Măcar a a mă simt pu in mai bine, măcar pentru câteva ore...

3 mai

Nu tiu cum să mai fac fa ă. Are sens să mă complic atât? Mama nu vede cât de greu îmi este, doar note, note i iar note. Tata, în schimb, nici nu pare să îi pese. Încep să simt că asta e singura mea scăpare, singurul mod în care pot să mă lini tesc, să uit de tot ce mă apasă. Am încercat azi ceva nou, ceva mai tare. M-am sim it complet ruptă de realitate, ca i cum nimic din ce mă răne te nu ar mai exista.

5 mai

Îmi amintesc când a început totul. Era acum câteva luni, când am mers la o petrecere. Mă sim eam atât de epuizată de la coală i de la certurile constante dintre mama i tata. Un băiat de acolo mi-a dat o pastilă, mi-a spus că mă va face să mă simt mai bine, mai relaxată. Am luat-o fără să mă gândesc prea mult. A func ionat... pentru câteva ore, nu m-am mai gândit la nimic, nu am mai sim it durerea. După aceea, totul a fost mult mai u or de suportat... până când n-a mai fost. i de atunci... tot iau. Nu în eleg de ce to i zic că nu î fac bine, pe i mine chiar mă ajută. Oricum, nu voi fii dependentă, nu cred în asta.

7 mai

Am dormit toată ziua, nu am avut energie nici măcar să mă dau jos din pat. coala devine un co mar. Profesorii au început să observe că ceva nu este în regulă. Mi-a fost greu să ascund totul, dar cui îi pasă? Am luat din nou, de data asta pentru a mă trezi. Func ionează pentru un timp, dar apoi totul devine i mai gri, i mai fără sens. Mama i tata au început să se certe din nou. Nici nu au observat că nu mă simt bine.

10 mai

E atât de greu... Nu mai suport presiunea. Nu mai suport să fiu mereu comparată cu al ii, mereu judecată. Am stat toată noaptea cu telefonul în mână, încercând să mă concentrez pe teme, dar nu am reu it. Tot ce am putut face a fost să iau încă o doză. Mă ajută să mă deta ez, să nu simt durerea. Nu tiu cât timp mai pot continua a a, dar ce altă op iune am?

12 mai

Azi am mers iar pe pod. E locul meu preferat. E ceva lini titor în faptul că stau acolo, deasupra ma inilor, departe de tot ce mă apasă. Consider că via a este destul de anosta, însă acolo e diferit. Îmi place cum vântul îmi trece prin păr, cum totul pare mai mic de sus i faptul că mă face să mă simt invizibilă este atât de calmant. Fără critici, compara ii, certuri. Mama m-a văzut într-o zi i a intrat în panică. M-a dus la psiholog după aceea. A zis că nu sunt bine i că am nevoie de ajutor, dar n-a func ionat. Am spus ce voiau să audă, dar în interior... tot nimic i am preferat sa fug departe de toti.

15 mai

Nu mai pot doar cu pastile. Nu mai simt nimic. Azi...azi am încercat heroină pentru prima dată. M-am injectat. A fost...ciudat la început, dar apoi, a fost ca i cum totul s-a oprit. Nu mai erau gânduri, nu mai era durere, doar lini te. M-am sim it liberă pentru prima dată de mult timp. E groaznic, tiu, dar în acela i timp...e singura dată când mă simt bine cu adevărat.

18 mai

Am fost la coală azi, dar nu m-am putut concentra deloc. Mă sim eam obosită, iar când am ajuns acasă, am luat din nou. Am început să mă întreb dacă asta e via a mea acum – doar o succesiune de momente pierdute în cea ă. Mi-e frică, dar în acela i timp, mi se pare că nu mai contează. Nimeni nu vede cât de mult mă lupt să supravie uiesc i în minte îmi tot vine întrebarea: "Are rost sa mai trăiesc?" 23 mai

23 mai

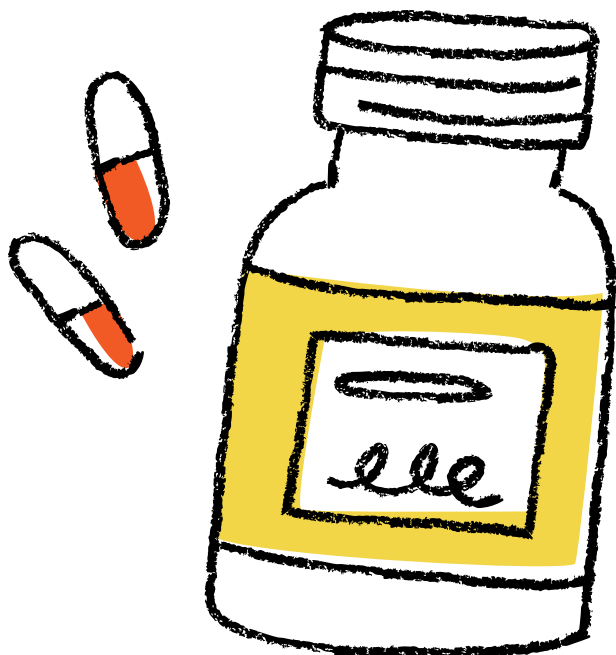
Am avut o discuție dură cu mama azi. Mi-a spus că sunt leneșă, că nu mă străduiesc destul. Dacă ar ști ea cât de greu este să mă ridic dimineața, să mă duc la școală, să fac față tuturor lucrurilor care par să se prăbușească peste mine... Nu aș mai putea să fac față fără droguri. Le urăsc, dar în același timp, am nevoie de ele. Am nevoie de ele ca să scap de tot ce mă apasă. M-am injectat din nou, și de data asta a fost... și mai intens.

27 mai

Azi nu știu ce s-a întâmplat. E cețos. Capul îmi e greu nu mă simt bine. M-am...am fost la școală? Nu știu. Nu mai contează...nu contează nimic. Sunt doar...goală. Am luat mai mult decât...de obicei? Sau poate nu? E totul...e doar un amestec de zgomote, de voci. Am vrut doar să scap de tot. Dar acum nu mai știu. Poate să dorm, să dorm, să uit...

30 mai

Nu mai pot să țin jurnalul. Mă doare tot. Să scap? Dar nu știu totul e prea încâlcit. Mama tata unde sunt? Nu mai contează nimic. Azi a fost...nu mai știu... Sunt doar pierdută...

Draga mea,

Te-ai dus, și durerea este insuportabilă. Îmi pare atât de rău, că n-am reușit să te salvez. Am văzut că ceva nu era în regulă, dar nu am știut cât de grav era. Nu am știut cât de mult suferai și cât de adânc te afundai. Te-am văzut pe acel pod și am încercat să te ajut, te-am dus la psiholog, dar nu a fost suficient. N-am fost acolo cum trebuia, nu și-am ascultat strigătul de ajutor așa cum ar fi trebuit. În ultimele zile, am simțit că te îndepărtezi tot mai mult, dar m-am mințit că lucrurile se vor rezolva, că vei fi bine.

Acum, este prea târziu. Am pierdut cel mai prețios lucru din viața mea. Îmi doresc să pot întoarce timpul, să te iau în brațe și să-ți spun că te iubesc, că sunt aici pentru tine, că nu trebuie să treci prin asta singură. Dar nu mai pot face asta.

Te rog să mă ierți. Te rog să mă ierți că nu am fost mama de care aveai nevoie. Durerea mea este de neimaginat, și niciodată nu o să pot trăi cu adevărat știind că nu am fost capabilă să te ajut, să te salvez.

Ești și vei fi mereu în inima mea, draga mea fetiță. Sper că acolo unde ești acum, ai găsit pacea pe care nu ai avut-o aici.

Cu dragoste eternă,

Mama